

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 4ης Μαΐου 2005 *

Στην υπόθεση T-22/04,

Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH, με έδρα το Αμβούργο
(Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον P. Koch Moreno, δικηγόροι,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την S. Laitinen,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Bluenet Ltd, με έδρα το Limerick (Ιρλανδία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R 238/2002-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής του δικαιούχου του σήματος West κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος Westlife,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τον J. Pirrung, πρόεδρο, και τους N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιανουαρίου 2004,

αφού έλαβε υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Μαΐου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 12 Μαΐου 1999, η BMG Music υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο *Westlife*.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση σήματος εμπίπτουν στις ακόλουθες κλάσεις κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε:
  - κλάση 9: «Συσκευές για την αποθήκευση προεγγεγραμμένων ήχων, συσκευές για την αποθήκευση προεγγεγραμμένων εικόνων και συσκευές για την αποθήκευση προεγγεγραμμένων δεδομένων· συσκευές για την αποθήκευση ήχου, συσκευές για την αποθήκευση εικόνας και συσκευές για την αποθήκευση δεδομένων; συμπεριλαμβανομένων των συσκευών αμφίδρομης λειτουργίας»

- κλάση 16: «Προϊόντα τυπογραφίας, δελτία, βιβλία, έντυπα, αφίσες, χαλκομαίνες, αυτοκόλλητα αυτοκινήτου, τυπωμένες νότες μουσικής και παρτιτούρες»

- κλάση 25: «Ενδύματα, μεταξύ των οποίων T-shirts, φούτερ, πανωφόρια, καπέλα και κασκέτα του μπέιζμπολ»

- κλάση 41: «Υπηρεσίες ψυχαγωγίας παρεχόμενες από μουσικό συγκρότημα, συμπεριλαμβανομένων τηλεοπτικών εκπομπών, ραδιοφωνικών εκπομπών και ηλεκτρονικών εκδόσεων· υπηρεσίες πληροφοριών σχετικών με τη μουσική, τις συναυλίες, τους καλλιτέχνες και τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας, τόσο μέσω διαδικτύου όσο και μέσω άλλων δικτύων επικοινωνίας· οργάνωση συναυλιών και άλλων εκδηλώσεων».

4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 22/2000, της 20ής Μαρτίου 2000.

5 Στις 20 Ιουνίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή κατά του αιτούμενου σήματος για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αυτό αφορά, στηριζόμενη στο προγενέστερο γερμανικό λεκτικό σήμα της West, αριθ. 39 743 603, και στο προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα της West, αριθ. 700 312. Όσον αφορά το γερμανικό σήμα, η ανακοπή αφορούσε τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

- «συσκευές και όργανα φωτογραφίας, κινηματογράφου και οπτικής· συσκευές εγγραφής, μεταδόσεως ή αναπαραγωγής ήχου και εικόνας, μέσα αποθηκέυσεως

μαγνητικών δεδομένων, ακουστικούς δίσκους, αυτόματες μηχανές προπωλήσεως, εξοπλισμό για την επεξεργασία δεδομένων και εξοπλισμό ηλεκτρονικών υπολογιστών», που υπάγονται στην κλάση 9·

- «χαρτί, χαρτόνι και είδη από τα υλικά αυτά, προϊόντα τυπογραφίας· υλικό βιβλιοδεσίας· φωτογραφίες· χαρτικά· κόλλες για χαρτικά ή για οικιακή χρήση· υλικά για καλλιτέχνες· πινέλα· γραφομηχανές και είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· υλικό διδασκαλίας και εκπαίδευσεως (εκτός συσκευών)· πλαστικά υλικά συσκευασίας (περιλαμβανόμενα στην κλάση αυτή), τράπουλες, γραμματосειρές· τυπογραφικές πλάκες», που υπάγονται στην κλάση 16·

- «ενδύματα, μεταξύ των οποίων αθλητικά ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποίας, εσάρπες, γραβάτες, γυναικείες κάλτσες, τιράντες», που υπάγονται στην κλάση 25·

- «εκπαίδευση και ψυχαγωγία, ιδίως διοργάνωση και πραγματοποίηση φεστιβάλ, εορταστικών και μουσικών εκδηλώσεων», που υπάγονται στην κλάση 41·

6 Την 1η Φεβρουαρίου 2001, ο αντίδικος κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία, ήτοι η Bluenet Ltd, διαδέχθηκε την BMG Music στο πλαίσιο της διαδικασίας αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

7 Με απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2002, το τμήμα ανακοπών του Γραφείου, αφενός, αποφάσισε να μη λάβει υπόψη το προγενέστερο διεθνές σήμα με την αιτιολογία ότι η ανακόπτουσα δεν παρέσχε τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και, αφετέρου,

απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπíπτουν στις κλάσεις 9, 16, 25 και 41 με την αιτιολογία ότι τόσο τα αντιπαρατιθέμενα σημεία όσο και τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες ήταν πανομοιότυπα ή παρεμφερή.

- 8 Στις 15 Μαρτίου 2002, ο αντίδικος κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 9 Το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου, με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R 238/2002-2, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την ανακοπή.
- 10 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες ήταν εν μέρει πανομοιότυπα και εν μέρει παρεμφερή (σημείο 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Αντιθέτως, έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία δεν είχαν πολλά κοινά χαρακτηριστικά από ακουστικής και οπτικής απόψεως και ότι εμφάνιζαν ορισμένου βαθμού ομοιότητα μόνον από εννοιολογικής απόψεως (σημεία 19, 20 και 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως των δύο σημάτων, ότι οι διαφορές μεταξύ του αιτούμενου σήματος και του προγενέστερου γερμανικού σήματος ήταν αρκετά σημαντικές ώστε τα δύο αυτά σήματα να μπορούν να συνυπάρχουν στην αγορά. Έκρινε, συνεπώς, ότι δεν υφίστατο κανένας κίνδυνος συγχύσεως των εν λόγω σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για το κοινό της εδαφικής περιοχής εντός της οποίας προστατεύεται το σήμα (σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 11 Ο αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν κατέθεσε υπόμνημα ενώπιον του Πρωτοδικείου εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Ενώ αρχικώς εκδήλωσε, με επιστολή της 24ης Ιουνίου 2004, την πρόθεσή του να

παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, στη συνέχεια ανακοίνωσε στο Πρωτοδικείο, στις 12 Ιανουαρίου 2005, ότι δεν είχε πλέον πρόθεση να παραστεί στη δίκη. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο εν λόγω διάδικος δεν μετέσχε στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία κατά την έννοια του άρθρου 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, καθόσον, ειδικότερα, ούτε προέβαλε συγκεκριμένα αιτήματα ούτε δήλωσε ότι στήριζε τα αιτήματα άλλου διαδίκου. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο εν λόγω διάδικος δεν είχε την ιδιότητα του παρεμβαίνοντος ενώπιον του Πρωτοδικείου.

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση διότι δεν συνάδει προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94·
- να αναγνωρίσει ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του αιτούμενου σήματος Westlife και του γερμανικού σήματος West·
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

13 Το Γραφείο, επισημαίνοντας ρητώς ότι αναγκαστικώς υποβάλλει τα ακόλουθα αιτήματα, ζητεί επισήμως από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό*Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 14 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο, ο οποίος στηρίζεται στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Κατά την άποψή της, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη, στο μέτρο που έκρινε ότι, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του αιτούμενου σήματος Westlife και του σήματος West, το οποίο έχει καταχωριστεί στη Γερμανία.
- 15 Το Γραφείο συμφωνεί, κατ' ουσίαν, με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Ωστόσο, με το υπόμνημά του αντικρούσεως, ζητεί επισήμως την απόρριψη της προσφυγής, υποστηρίζοντας ότι η νομολογία του Πρωτοδικείου επιβάλλει την εν λόγω απόρριψη. Παραπέμπει, συναφώς, στις αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedral κατά ΓΕΕΑ — France Distribution (HUBERT) (Συλλογή 2002, σ. II-5275, σκέψεις 16 επ.), και της 15ης Ιανουαρίου 2003, T-99/01, Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY) (Συλλογή 2003, σ. II-43, σκέψεις 14 επ.).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Επί του χαρακτηρισμού των αιτημάτων του Γραφείου

- 16 Επιβάλλεται, καταρχάς, η επισήμανση ότι, στο πλα, , στο πλαίσιο εξετάσεως προσφυγής κατά αποφάσεως ενός τμήματος προσφυγών του Γραφείου εκδοθείσας

στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το Γραφείο δεν έχει την εξουσία να μεταβάλει ενώπιον του Πρωτοδικείου το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό προκύπτει από τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς του αιτούντος την καταχώριση και του ανακόπτοντος (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, Vedial κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9573, σκέψεις 26 έως 38, η οποία επιβεβαιώνει κατ' αναίρεση την προπαρατεθείσα στη σκέψη 15 απόφαση HUBERT).

- 17 Ωστόσο, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς που προέβαλε το Γραφείο με το υπόμνημά του απαντήσεως, από τη νομολογία αυτή δεν προκύπτει ότι το Γραφείο υποχρεούται να ζητήσει την απόρριψη προσφυγής η οποία ασκήθηκε κατά αποφάσεως εκδοθείσας από τμήμα προσφυγών. Συγκεκριμένα, όπως έκρινε το Πρωτοδικείο με την απόφασή του της 30ής Ιουνίου 2004, T-107/02, GE Betz κατά ΓΕΕΑ — Atofina Chemicals (BIOMATE) (που δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στη Συλλογή 2004, σ. I-1845), μολονότι το Γραφείο δεν διαθέτει την απαιτούμενη ενεργητική νομιμοποίηση για να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, δεν υποχρεούται, εντούτοις, να υπερασπίζεται συστηματικώς κάθε προσβαλλόμενη απόφαση των τμημάτων προσφυγών ή να ζητεί υποχρεωτικώς την απόρριψη κάθε προσφυγής στρεφόμενης κατά τέτοιας αποφάσεως (σκέψη 34 της αποφάσεως).
- 18 Το Γραφείο μπορεί, επομένως, χωρίς να μεταβάλει το αντικείμενο της διαφοράς, να ζητήσει να γίνουν δεκτά, κατ' επιλογήν, τα αιτήματα ενός από τους διαδίκους και να προβάλει ισχυρισμούς προς στήριξη των λόγων που προέβαλε ο εν λόγω διάδικος. Αντιθέτως, το Γραφείο δεν μπορεί να υποβάλει αυτόνομα αιτήματα ακυρώσεως ή να προβάλει λόγους ακυρώσεως τους οποίους δεν έχουν προβάλει οι λοιποί διάδικοι (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 15 απόφαση HUBERT, σκέψη 34).
- 19 Εν προκειμένω, το Γραφείο εξέφρασε σαφώς, τόσο με το υπόμνημά της απαντήσεως όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, την επιθυμία της να υποστηρίξει τα αιτήματα και τους λόγους που προέβαλε η προσφεύγουσα. Υποστήριξε ρητώς ότι ο

μοναδικός λόγος για τον οποίο υπέβαλε επισήμως αίτημα απορρίψεως της προσφυγής ήταν διότι φρονούσε ότι η νομολογία του Πρωτοδικείου του επέβαλε σχετική υποχρέωση. Δεδομένου ότι, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις ανωτέρω σκέψεις, η ανάλυση αυτή δεν συνάδει προς το ισχύον νομικό πλαίσιο, επιβάλλεται να χαρακτηρισθούν εκ νέου τα αιτήματα του Γραφείου και να αναγνωρισθεί ότι το Γραφείο ζήτησε, κατ' ουσίαν, να γίνουν δεκτά τα αιτήματα της προσφεύγουσας. Κατόπιν του νέου αυτού χαρακτηρισμού των αιτημάτων, δεν τίθεται ζήτημα ελλείψεως συνοχής μεταξύ των αιτημάτων και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν με το υπόμνημα αντικρούσεως.

Επί της ουσίας

- 20 Επιβάλλεται, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, «λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».
- 21 Κατά πάγια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως ως προς την εμπορική προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών πρέπει να εκτιμάται σφαιρικός, με γνώμονα τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα επίμαχα σημεία και τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που χαρακτηρίζουν την οικεία υπόθεση και ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορά το σήμα [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 29 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 22 Όσον αφορά τον ορισμό του ενδιαφερόμενου, εν προκειμένω, κοινού, η προσφεύγουσα και το Γραφείο συμφωνούν ότι ως τέτοιο κοινό νοείται, τουλάχιστον εν μέρει, ο μέσος Γερμανός καταναλωτής. Από τη διατύπωση της προσβαλλομένης απόφασεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών χρησιμοποίησε επίσης τον ορισμό αυτό.
- 23 Επιβάλλεται, ακολούθως, η επισήμανση ότι η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι τα προϊόντα που αφορούν τα επίμαχα σήματα είναι εν μέρει πανομοιότυπα και εν μέρει παρεμφερή δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδικούς που εκπροσωπήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 24 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα και το Γραφείο αμφισβητούν τη διαπίστωση την οποία περιλαμβάνει η προσβαλλόμενη απόφαση ότι τα δύο επίμαχα σημεία δεν εμφανίζουν αρκετή ομοιότητα για να διαπιστωθεί κίνδυνος συγχύσεως. Κατά την άποψή τους, η ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων είναι αρκετή για να δημιουργηθεί σύγχυση στο ενδιαφερόμενο κοινό, λαμβανομένου υπόψη ότι όλα τα σχετικά προϊόντα και υπηρεσίες είναι πανομοιότυπα ή παρεμφερή.
- 25 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να εκτιμηθεί αν η ομοιότητα μεταξύ του αιτούμενου σήματος Westlife και του προγενέστερου σήματος West είναι αρκετή για να δημιουργήσει στον μέσο Γερμανό καταναλωτή σύγχυση ως προς την καταγωγή των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών, λαμβανομένου υπόψη ότι τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες είναι πανομοιότυπα ή παρεμφερή.
- 26 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την ομοιότητα των επίμαχων σημείων σε οπτικό, ακουστικό ή εννοιολογικό επίπεδο, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1997, σ. I-3819, σκέψη 25).

- 27 Έν προκειμένω, το σημείο Westlife αποτελείται από δύο ενωμένες λέξεις, ήτοι τη λέξη «west», που σημαίνει Δύση ή δυτικός, και τη λέξη «life», που σημαίνει ζωή. Η λέξη «west» αποτελεί, επομένως, ένα από τους δύο όρους που συνθέτουν το αιτούμενο σήμα Westlife και από τον μοναδικό όρο στον οποίο συνίσταται το προγενέστερο σήμα West.
- 28 Όσον αφορά τις ομοιότητες από εννοιολογικής απόψεως, πρέπει να επισημανθεί ότι τα δύο σήματα παραπέμπουν στην έννοια της Δύσης, στον βαθμό που αμφότερα περιλαμβάνουν τη λέξη «west». Όσον αφορά το δεύτερο συνθετικό του αιτούμενου σήματος, το τμήμα προσφυγών ορθώς επισήμανε ότι ο όρος «life» μπορεί να ερμηνευθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό ως η αγγλική απόδοση της γερμανικής λέξεως «Leben» (δηλαδή ζωή στα γερμανικά) και, ως εκ τούτου, ως όρος με καταληπτό σημασιολογικό περιεχόμενο και όχι ως φανταστική ονομασία.
- 29 Το ενδιαφερόμενο κοινό μπορεί επίσης να αντιληφθεί το συνθετικό αυτό, σε συνδυασμό με το άλλο συνθετικό του σήματος, τη λέξη «west», ως παραπομπή σε ορισμένο τρόπο ζωής.
- 30 Η πρόσθετη αυτή σημασιολογική προσέγγιση που αφορά τον τρόπο ζωής δεν διαφοροποιεί σημαντικά τα δύο σήματα από εννοιολογικής απόψεως. Στον βαθμό που δημιουργείται η εντύπωση ότι το σήμα West αφορά προϊόντα ή υπηρεσίες του δυτικού πολιτισμού, το δε Westlife προϊόντα ή υπηρεσίες που σχετίζονται με τον δυτικό τρόπο ζωής, τα δύο αυτά σήματα έχουν παρεμφερές σημασιολογικό περιεχόμενο, το οποίο στοιχειοθετεί ορισμένου βαθμού ομοιότητα σε εννοιολογικό επίπεδο.
- 31 Όσον αφορά τις ομοιότητες από ακουστικής απόψεως, το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στο στοιχείο για το οποίο γίνεται λόγος στην ανωτέρω σκέψη 28, ότι δηλαδή ο όρος «life» αποτελεί αγγλική λέξη την οποία μπορεί να αναγνωρίσει, αυτή

καθαυτή, ο μέσος Γερμανός καταναλωτής. Το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι, αν το δεύτερο συνθετικό του αιτούμενου σήματος αναγνωρίζεται ως αγγλική λέξη, «δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο» ο μέσος Γερμανός καταναλωτής να προφέρει το πλήρες σήμα, συμπεριλαμβανομένου δηλαδή του όρου «west» που αποτελεί όρο τόσο της αγγλικής όσο και της γερμανικής γλώσσας, στα αγγλικά. Αντιθέτως, ο μέσος Γερμανός καταναλωτής θα προφέρει το σήμα West στα γερμανικά, δηλαδή όπως προφέρεται στα αγγλικά ή τα γαλλικά η λέξη «vest», σύμφωνα τους κανόνες προφοράς που ισχύουν στις γλώσσες αυτές.

32 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η φράση «δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο» είναι ελάχιστα κατηγορηματική, καθόσον μπορεί να ερμηνευθεί, a contrario, υπό την έννοια ότι υπάρχει σοβαρή πιθανότητα ο μέσος Γερμανός καταναλωτής να προφέρει τη λέξη «west» του αιτούμενου σήματος Westlife στα γερμανικά, οπότε, στην περίπτωση αυτή, θα υφίστατο πραγματική ομοιότητα, από ακουστικής απόψεως, μεταξύ των δύο σημάτων.

33 Μολονότι είναι πιθανό ότι ορισμένοι από τους καταναλωτές που συγκαταλέγονται στο ενδιαφερόμενο κοινό θα προφέρουν τη λέξη «west» του αιτούμενου σήματος Westlife στα αγγλικά, ωστόσο άλλοι καταναλωτές θα την προφέρουν στα γερμανικά. Υπό τις συνθήκες αυτές, υφίσταται μεταξύ των δύο σημάτων ορισμένου βαθμού ομοιότητα από ακουστικής απόψεως, παρά την παρουσία της λέξεως «life» στο σήμα Westlife.

34 Από οπτικής απόψεως, υφίσταται αδιαμφισβήτητη ορισμένου βαθμού ομοιότητα μεταξύ των επίδικων σημάτων, διότι το προγενέστερο σήμα West είναι το πρώτο συνθετικό του αιτούμενου σήματος Westlife. Επιπλέον, δεδομένου ότι πρόκειται για δύο λεκτικά σήματα, η γραφιστική τους απεικόνιση δεν είναι τόσο χαρακτηριστική ώστε να επηρεάζει την εκτίμηση της ομοιότητάς τους σε οπτικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος πρέπει κανονικά να εμπιστευθεί την ατελή εικόνα των σημάτων που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26), θα μπορούσε να συσχετίσει τα δύο σήματα από οπτικής απόψεως.

- 35 Επιβάλλεται, συνεπώς, η διαπίστωση ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία είναι παρεμφερή από οπτικής απόψεως, χωρίς ωστόσο να μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται μεταξύ τους πολύ υψηλός βαθμός οπτικής ομοιότητας.
- 36 Στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως των δύο επίδικων σημείων, επιβάλλεται η επισήμανση ότι καμία από τις λέξεις «west» και «life» δεν αποτελεί, εν προκειμένω, το κυρίαρχο στοιχείο του αιτούμενου σήματος. Συναφώς, θα ήταν αυθαίρετη η διαπίστωση ότι ο όρος «west» αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο διότι είναι το πρώτο συνθετικό του αιτούμενου σήματος, ούτε όμως υπάρχει κάποιος λόγος για να θεωρηθεί ως κυρίαρχο στοιχείο η λέξη «life». Πράγματι, μολονότι είναι γεγονός ότι ο όρος «west» αποτελεί τόσο γερμανική όσο και αγγλική λέξη, ενώ ο όρος «life» είναι μόνον αγγλική λέξη και, επομένως, ξένη για το ενδιαφερόμενο κοινό, ο όρος «west» δεν είναι περιγραφικός των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών ούτε των ιδιαίτερων γνωρισμάτων τους.
- 37 Επιβάλλεται επίσης η υπενθύμιση ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ήδη ότι, σε πρώτη ανάλυση, στην περίπτωση που ο ένας από τους δύο όρους που συνθέτουν ένα λεκτικό σήμα είναι όμοιος από οπτικής και ακουστικής απόψεως με τον μοναδικό όρο προγενέστερου λεκτικού σήματος, και που οι όροι αυτοί, λαμβανόμενοι υπόψη από κοινού ή χωριστά, δεν έχουν καμία εννοιολογική σημασία για το ενδιαφερόμενο κοινό, τα επίμαχα σήματα, εξεταζόμενα το καθένα στο σύνολό του, πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται ως παρεμφερή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 2003, T-286/02, Oriental Kitchen κατά ΓΕΕΑ — Mou Dybfrost (ΚΙΑΡ ΜΟΥ), Συλλογή 2003, σ. II-4953, σκέψη 39].
- 38 Εν προκειμένω, ένας από τους δύο όρους που συνθέτουν το αιτούμενο λεκτικό σήμα είναι όντως όμοιος, από οπτικής απόψεως, με τον μοναδικό όρο στον οποίο συνίσταται το προγενέστερο λεκτικό σήμα. Από ακουστικής απόψεως, υφίσταται ορισμένου βαθμού ομοιότητα, χωρίς ωστόσο, να είναι όμοια η προφορά του όρου «west», τουλάχιστο για το σύνολο του ενδιαφερόμενου κοινού. Εν προκειμένω, οι δύο όροι που συνθέτουν το σήμα Westlife είναι καταληπτοί από το ενδιαφερόμενο κοινό, αλλά δεν περιγράφουν τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες ούτε τα ιδιαίτερα γνωρίσματά τους και δεν έχουν, συνεπώς, κανένα ιδιαίτερο σημασιολογικό περιεχόμενο όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες.

- 39 Συνεπώς, μολονότι η προεκτεθείσα στη σκέψη 37 ανάλυση δεν μπορεί εφαρμοστεί άμεσα εν προκειμένω, επιβάλλεται ωστόσο η επισήμανση ότι η μοναδική οπτική διαφορά μεταξύ των δύο επίδικων λεκτικών σημάτων έγκειται στο ότι ένα από τα σήματα αυτά περιλαμβάνει και δεύτερο συνθετικό το οποίο ενώθηκε με το πρώτο. Επιπλέον, όπως προαναφέρθηκε, τα δύο σήματα εμφανίζουν ορισμένου βαθμού ομοιότητα από ακουστικής απόψεως και ιδίως από εννοιολογικής απόψεως.
- 40 Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό, εν προκειμένω, ότι το γεγονός ότι το σήμα Westlife συνίσταται αποκλειστικώς στο προγενέστερο σήμα West, το οποίο ενώθηκε με μια άλλη λέξη, τη λέξη «life», αποτελεί ένδειξη ομοιότητας μεταξύ των δύο σημάτων.
- 41 Ωστόσο, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσε να αντιληφθεί το σημείο Westlife ως παραλλαγή του σήματός της West, καθόσον το επιχείρημα αυτό εκλαμβάνει ως δεδομένο ότι η προσφεύγουσα είναι δικαιούχος τόσο του σήματος West, όσο και άλλων σημάτων που αποτελούνται από τη λέξη «west» ενωμένη με άλλο συνθετικό. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα στήριξε την ανακοπή που άσκησε ενώπιον του τμήματος ανακοπών μόνο στα δύο προγενέστερα λεκτικά σήματα WEST, εκ των οποίων το ένα είναι γερμανικό και το άλλο διεθνές [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψεις 61 και 62, η οποία επιβεβαιώθηκε κατ' αναίρεση με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-192/03 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8993].
- 42 Αντιθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ύπαρξη του προγενέστερου σήματος West είναι δυνατόν να έχει δημιουργήσει στο ενδιαφερόμενο κοινό την πεποίθηση ότι ο όρος αυτός συνδέεται με τα προϊόντα που διαθέτει στο εμπόριο ο δικαιούχος του εν λόγω σήματος, οπότε υφίσταται ο κίνδυνος οποιοδήποτε νέο σήμα που αποτελείται από τον όρο αυτό συνδυαζόμενο με άλλο όρο να εκλαμβάνεται ως παραλλαγή του προγενέστερου σήματος. Συνεπώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσε να θεωρήσει ότι η καταγωγή των προϊόντων και υπηρεσιών που διατίθενται στο εμπόριο με το σήμα Westlife συμπίπτει με

εκείνη των προϊόντων και υπηρεσιών που διατίθενται στο εμπόριο με το σήμα West, ή τουλάχιστον ότι υφίσταται οικονομική σχέση μεταξύ των αντίστοιχων εταιριών ή επιχειρήσεων που εμπορεύονται τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 57].

- 43 Κατόπιν των προεκτεθέντων και λαμβανομένου υπόψη του αναμφισβήτητου, εν προκειμένω, γεγονότος ότι τα επίδικα προϊόντα και υπηρεσίες είναι πανομοιότυπα ή παρεμφερή, πρέπει να διαπιστωθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 44 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί. Όσον αφορά το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας, αρκεί η διαπίστωση ότι, στην πραγματικότητα, το αίτημα αυτό συγχέεται με το αίτημα ακυρώσεως που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή το Γραφείο ηττήθηκε, στο μέτρο που η απόφαση του τμήματος προσφυγών ακυρώθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της, παρά τον νέο χαρακτηρισμό των αιτημάτων του Γραφείου ο οποίος αναλύεται στη σκέψη 19 της παρούσας αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει :

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R 238/2002-2).
- 2) Το Γραφείο φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Pirrung

Forwood

Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Μαΐου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung